

Räkisalmen
Eläinsuojelus-Yhdistyksen
Säännöt.

Räkisalmen Kirjapaino- ja Sanomalehti-osakeyhtiön
kirjapaino 1903.

Käkisalmen Eläinsuojelus-yhdistyksen säännöt.

§ 1.

Yhdistyksen tarkoituksena on paikkakunnalla ja sen lähitienoilla vastustaa kaikenlaisia eläinten rääkkäämistä sekä herättää jääliväisiä mieltä niitä, varsinkin koti-eläimiä, kohdellaessa. Yhdistys määrää, sen toimikunnan ehdoituksen mukaan, yhteisessä kokouksessa mitä on pidettävä eläinten rääkkäämisenä.

§ 2.

Tarfoitustaan koettaa yhdistys edistää, paitsi muuten:

- a) jokaisen sen jäsenen vaikutuksella;
- b) kustantamalla ja lewittämällä tarfoituksen mukaisia kirjoja ja sanomalehtiä;
- c) esitelmillä;
- d) antamalla palkintoja niille, jotka mainittavassa määräsä edistävät yhdistyksen pyrintöjä tai ilmoittavat eläinten rääkkääjiä; sekä
- e) rääkkäämisestä lunastamalla eläimiä.

§ 3.

Jokainen yhdistyksen jäsen on welltapää, tytyhsä mukaan, edistämään yhdistyksen tarfoitusta ja siinä suhteessa vaikuttamaan paitsi muuten:

- a) omalla esimerkillään, neuvoilla, lehoituksilla ja waroituksilla;

b) antamalla yhdistyksen toimikunnalle tietoja paikkakunnallisista oloista ja tarvoista, jotka vaikuttavat eläinten hohtelemiseen;

c) saattamalla lailliseen edesvahtaukseen sen, jota eläinten rääkkäämisellä rittoo voimassa olevia lakeja. Jos yhdistyksen jäsen ei tahdo itse kannetta tehdä, ilmoitetaan asian paikkakunnan poliisille taikka yhdistyksen toimikunnalle, jonka tulee, ilmoituksen johdosta, ryhtyä tarkoituksen mukaisiin toimiin.

§ 4.

Jokaisella rehellisellä henkilöllä on oikeus päästä yhdistykseen, jonka kasjaan miespuolinen jäsen vuotuisesti maksaa 2 markkaa ja nainen 1 markan.

Jos nainen kerrassaan maksaa 15 ja mies 30 markkaa, on hän siitä lähtien vapaa vuosimaksuista.

Varattomia henkilöitä saa toimikunta ottaa jäseniksi yhdistykseen puolella maksulla tai maksutta.

§ 5.

Jäsen, joka on rittonut näitä sääntöjä vastaan tahi kolmen vuoden kuluessa ei ole suorittanut vuosimaksuansa, erotetaan yhdistyksestä sen toimikunnan päätöksen mukaan.

§ 6.

Yhdistyksen asioita hoitaa kilemmin toimikunta, johon kuuluu yhdistyksen puheenjohtaja, varapuheenjohtaja, kirjuri ja rahastonhoitaja sekä kaksi varajäsentä, jotka yhdistys vuosikokouksessaan valitsee. Toimikunnan jäsenten valitseminen tapahtuu suljetuilla lipuilla.

§ 7.

Toimikunta kokoontuu joka kuukauden ensimmäisenä lauantaina puheenjohtajan kutsumuksesta ja on päättöswaltainen puheenjohtajan tai hänen sijaisensa sekä kahden jäsenen läsnä ollessa. Kokouksessa laaditaan pöytäkirja ja päätökset tehdään ääni-enemmistöllä, jolloin puheenjohtajalla on ratkaiseva ääni.

§ 8.

Toimikunta tehoittaa koon paikallunnallisia wirtamiehiä ryhtymään sellaisiin toimiin ja määräyksiin, jotka edistävät yhdistyksen tarkoitusta.

§ 9.

Yhdistyksen rahawarat käytetään toimikunnan ehdoituksesta ja yhdistyksen yhteisessä kokouksessa tekemän määräyksen mukaan yhdistyksen tarkoitukseen. Rehottaaksensa eläinten suojelemista kostonwien lasten ja määrysten tehokkaampaan noudattamiseen, saapi toimikunta, warain mukaan, käyttää yhdistyksen rahawaroista suurempia tai pienempiä palkintoja, joiden määrän yhdistys on hyväksynyt, poliisipalvelijoille tahi muille henkilöille, joiden ilmiannosta eläinten rääkkääjiä on tuomittu lailliseen rangaistukseen.

§ 10.

Kerta wuodessa Helmikuussa pidetään yhteinen vuosikokous, josta toimikunnan tulee antaa tieto yhdistyksen jäsenille Kätiläsalmen kirkkoissa ja muuten forweliassa tawalla julaihtun ilmoituksen kautta.

Wuosikokouksessa tekee toimikunta tilin sekä antaa kertomuksen yhdistyksen toimista, jonka jälkeen, paitfi muita kysymyksiä, seuraawat asiat käsitellään :

- a) tilinwapaus toimikunnalle;
- b) toimikunnan jäsenten waali;
- c) tilintarkastajain waali.

§ 11.

Ylimääräisiä kokouksia pidetään niin usein kuin toimikunta katsoo tarpeelliseksi tahi kolme yhdistyksen jäsentä sitä toimikunnalta tai puheenjohtajalta pyytää.

§ 12.

Kokaisella jäsenellä on oikeus yhdistyksen toimikunnalle tai puheenjohtajalle ehdoitella yhdistyksen wai-
kutusalaa kuuluvia asioita keskusteltawiksi yhteisessä kokouksessa, jonka ehdoituksen johdosta, jos kaksii muuta jäsentä sitä kannattaa tai toimikunta muuten katsoo sitä tarpeelliseksi, toimikunta, 14 päivän kuluessa siitä kun ehdotus sille annettiin, walmistaa lausuntonsa ehdoituksesta, jonka jälkeen siitä kokouksessa päätetään.

Sääntöjen muutosta koskewat kysymykset voidaan kuitenkii ainoastaan vuosikokouksessa ratkaista.

§ 13.

Kun yhteisissä kokouksissa erimielisyyttä ilmaantuu, ratkaistaan asia niiden perusteiden mukaan, jotka § 7 määrää toimikunnan noudatettawiksi.

Annettu Keisariillisessa Suomen Senaatissa ja sen Talous-osaliossa, Helsingissä 15 p:nä Joulukuuta 1884.

Keisariallinen Senaatti on tämän asian itsensä esittelyttänyt ja näkee hyväksi ei ainoastaan sällia puheena olevan eläinsuojelus-yhdistyksen perustamisesta, vaan myös kelpoiksi ja noudatettaviksi mahvistaa tähän edelle otetut, samalle yhdistykselle ehdotetut säännöt, joihin tehdyllä muutoksella siis ei ole voimaa, ellei sitä erittäin mahvisteta. Tätä kaikki asianomaiset alamaishuudessa noudattakoot.

Keisariillisen Majesteetin Korkeassa Nimesissä Hänen Suomen Senaattinsa:

E. af FORSELLES.

H. MOLANDER.

A. MECHELIN.

W. ZILLIACUS.

L. MECHELIN.

CHR. OKER-BLOM.

OSKAR NORRMEN.

CARL von KRÆMER.

FR. LERCHE.

YRJÖ KOSKINEN.

A. W. Lindström.

Ditein sitomennetuksi todistaa Keisariillisen Suomen Senaatin Yleisessä Kansliassa, 10 p:nä Tammiukuuta w. 1885.

Ferd. Ahlman.

Eläinrääkätyksenä on, Räkisalmen Eläinsuojelus-yhdistyksen päätöksen mukaan 10 päivästä huhtikuuta w. 1885, pidettävä:

1:ksi eläimen väkivaltaista pakoittamista ponnistuksiin, joihin sen voimat eivät riitä;

2:ksi semmoisten ajokaluhen, länkien, suitsien, päitsien y. m. käyttämisestä, joiden kautta wetoeläimet saawat haavoja tai muuten kärsivät waiwoja;

3:ksi hevosen jättämistä kylmään tai sateeseen ilman peitettä; seljässä istumista, kun hevonen wetää kuormaa;

4:ksi eläinten waiwaamista näljällä ja janolla, tarpeettomalla ruoškittamisella, taikka muulla pahanillisydestä, huolimattomuudesta tahi humalapäiisyydestä lähteneellä julmuudella; ja

5:ksi eläinten tappamista semmoisella tavalla, joka tarpeettomasti niiden kärsimistä enentää.

Keisariin. Usetus 20 p:ltä kesäkuuta w. 1864, eläinten tahallansa rääkkäämisestä, säätää:

Jos joku harjoittaa toisen eläintä kohtaan semmoista tahalla rääkkäystä kuin Kaf. K. 22 luvun 2 tahi 6 §:ssä taikka 8 §:n 4 kohdassa sanotaan, wetäköön salkoa 10:stä 200:taan markkaan, niin jaettavaksi kuin D. K. 32 luku 1 § säätää. Jos hän ei voi salkojansa maksaa istukoon wankteudessa wedellä ja leiwällä sen werran aikaa, joka vastaa kolmatta osaa tuomitusta salkomäärästä.

Sama laki olkoon, jos joku omia tahi muiden eläimiä pidellessä muutoin osoittaa julkinaiista julmuutta.

Jos rikos tehdään aikomuksella kostaa jotakin eläimen omistajalle, luettatsoon se raskauttavaksi seikaksi.